

и за да дръжатъ правы смѣтки намыслили си една̀ науменѣ монетѣ съ постояннѣ стойность, та по неѣ оцѣнявали всякому капитала и дръжали смѣтки-ты си. Тѣѣ науменѣ монетѣ, коѣ-то въ сѣщинѣ нѣ-мало, а по това и не могла да ся подправи, нарекли *банкынѣ монетѣ*, или *стойность на банкѣ-тѣ* (*valuta di banco*). Оставены-ты у джиро-банкѣ пары и другы стойности остаяли непокѣтнѣты, а смѣтки-ты, както ся каза погорѣ, ся правили просто съ прѣнасяние суммѣ-тѣ отъ листо-то на единѣ тръговецъ на листо-то на другѣ тръговецъ. Съ това ся спестявало врѣмя, трудѣ и разноскы за броение, за мѣрене, за прѣнасяние, за пазение и всякаквы загубы въ оно-ва лоше врѣмя. Въ поновы-ты врѣмена станѣ обычай да работять съ стойности-ты, оставены у джиро-банкѣ, но съ прѣнасяние смѣтки отъ листо на листо, а съ *бонове*, кои-то може да ся издавать за плащане и възъ такыва, кои-то нѣмать ничто вложено въ банкѣ-тѣ. Джиро-банкы-ты, кои-то не работили съ стойности-ты, что были вложены у тѣхъ, а гы дръжали мрѣтвы, и готовы за прѣдавание, кога си гы поиска, кой-то гы е оставилъ, тый не плащали никаквѣ лихвѣ за тыя пары. Прѣвы-ты банкы у Венециѣ, Флоренциѣ и у Генуж, въ срѣдны-ты вѣкове, както и Хамбургска-та, основана въ 1629 л. были джиро-банкы. Работы-ты, что врышили тыя джиро-банкы, сѣ обыкновенено единѣ клонѣ отъ работы-ты на днешны-ты банкы.

Депозитны-ты банкы прибирать чюжды пары или стойности, или за да гы чювать и расправять за смѣтѣ на оныя, кои-то сѣ гы оставили у тѣхъ, или самы да гы влагать и врѣтять. За пазение ся оставять у тѣхъ такыва стойности, кои-то иска нѣкой